

3 grudnia 2012. Komentarz ojca Jacka Salija

Wspomnienie św. Franciszka Ksawerego, prezbitera

Wspomnienie św. Franciszka Ksawerego, prezbitera

(Iz 2,1-5)

Widzenie Izajasza, syna Amosa, dotyczące Judy i Jerozolimy: Stanie się na końcu czasów, że góra świątyni Pańskiej stanie mocno na wierzchu gór i wystrzeli ponad pagórki. Wszystkie narody do niej popłyną, mnogie ludy pójda i rzekną: Chodźcie, wstąpmy na Górę Pańską do świątyni Boga Jakubowego! Niech nas nauczy dróg swoich, byśmy kroczyli Jego ścieżkami. Bo Prawo wyjdzie z Syjonu i słowo Pańskie - z Jeruzalem. On będzie rozjemcą pomiędzy ludami i wyda wyroki dla licznych narodów. Wtedy swe miecze przekują na lemiesze, a swoje włócznie na sierpy. Naród przeciw narodowi nie podniesie miecza, nie będą się więcej zaprawiać do wojny. Chodźcie, domu Jakuba, postępujmy w światłości Pańskiej!

(Ps 122,1-2.4-9)

REFREN: Idźmy z radością na spotkanie Pana

Ucieszyłem się, gdy mi powiedziano:

„Pójdziemy do domu Pana”.

Już stoją nasze stopy

w twoich bramach, Jeruzalem.

Tam wstępują pokolenia Pańskie,
aby zgodnie z prawem Izraela wielbić imię Pana.

Tam ustawiono trony sędziowskie,
trony domu Dawida.

Proście o pokój dla Jeruzalem:
Niech żyją w pokoju, którzy cię miłują.
Niech pokój panuje w twych murach,
a pomyślność w twoich pałacach.

Ze względu na braci moich i przyjaciół
będę wołał: „Pokój z tobą”.
Ze względu na dom Pana, Boga naszego,
modłę się o dobro dla ciebie.

(Ps 80,4)

Panie, Boże nasz, przyjdź, aby nas uwolnić, okaż swoje oblicze, a
będziemy zbawieni.

(Mt 8,5-11)

Gdy Jezus wszedł do Kafarnaum, zwrócił się do Niego setnik i prosił Go,
mówiąc: Panie, sługa mój leży w domu sparaliżowany i bardzo cierpi.
Rzekł mu Jezus: Przyjdę i uzdrowię go. Lecz setnik odpowiedział: Panie,
nie jestem godzien, abyś wszedł pod dach mój, ale powiedz tylko słowo,
a mój sługa odzyska zdrowie. Bo i ja, choć podlegam władzy, mam pod
sobą żołnierzy. Mówię temu: Idź! - a idzie; drugiemu: Chodź tu! - a
przychodzi; a słudze: Zrób to! - a robi. Gdy Jezus to usłyszał, zdziwił się
i rzekł do tych, którzy szli za Nim: Zaprawdę powiadam wam: U nikogo
w Izraelu nie znalazłem tak wielkiej wiary. Lecz powiadam wam: Wielu
przyjdzie ze Wschodu i Zachodu i zasiądą do stołu z Abrahamem,
Izaakiem i Jakubem w królestwie niebieskim.

Komentarz.

Nawet z perspektywy czysto ludzkiej setnik jest człowiekiem, który
wzbudza sympatię. Na pewno nie każdy oficer rzymski tak przejmował
się zdrowiem swojego sługi. Ale bo też właściwie realizowana miłość
bliźniego stanowi świetne przygotowanie do łaski wiary. Setnik wojsk
okupacyjnych, poganin, okazał się człowiekiem zdolnym do wiary tak
gorącej, że sam Syn Boży tę jego wiarę podziwiał: "Zaprawdę powiadam
wam: U nikogo w Izraelu nie znalazłem tak wielkiej wiary".

Setnik nie jest jedynym poganinem, o którego wierze Ewangelie świadczą z najwyższym uznaniem. Wiara kobiety kananejkiej przetrwała nawet mocną próbę, jakiej poddał ją Chrystus Pan. Z kolei Samarytanin okazał się jednym z dziesięciu uzdrowionych trędowatych, który wrócił do Jezusa jako człowiek wierzący. Wszyscy pamiętamy o Samarytance, którą Pan Jezus spotkał przy studni, kobietę raczej lekkomyślną, która uwierzyła w Niego, a nawet zaczęła Go głosić swoim rodakom.

Wszyscy ci poganie są w Ewangelii postaciami ogromnie wierzącymi, bo stanowią jakby żywą i osobną zapowiedź, że Chrystus Pan dokona na krzyżu odkupienia całej ludzkości i odtąd ludzie z wszystkich narodów będą wezwani do tego, żeby wejść do ludu Bożego jako pełnoprawni jego członkowie.

Dziś postać setnika niech przypomina nam, że również ludzie nie pochodzący z rodzin chrześcijańskich są wezwani do wiary i oby Bóg sprawił, żeby w swojej wierze prześcignęli nas, którzy chrześcijanami jesteśmy od dziecka.

o. Jacek Salij